

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris.
Libri Qvinqve**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

LXV. Hydropica in specu Manresana sanatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

illa magna voce parcat tibi Deus, inquit, somnium abstulisti, quo nullum videram in vita iucundius. Quamuis profsus haudquaquam somnium sit, resquidem vera sum sana, & valeo, lectoque mox surgens, visa, & audita heræ suæ narravit. Segmentum uestis frustra diu alibi requisitum in scrinio, ut Sanctus monuerat repertum. Ex quo licet coniici potuit quis mortem ab ægra morbumque depulisset, multo euidentius cum S. Ignatij obiecta sibi effigiè, illic agnouit eum ipsum esse quem dormiens viderat, fuitque illius cultui dum vixit maximè addicata.

LXIII.

*Transfuga à
Soc. & pœni-
tens. subito
ex peste sa-
natur.*

Ionas quidam Sacerdos Germanus; è Societate, ad Treuirensis Archiepiscopi obsequium transfuga, peste corruptus est, licet eius vitandæ gratia in arcem secessisset: illic vna eius vicem dolente anicula, omni præter illam subfido, & accessu priuatum, subinde vis morbi sibi eripere, subinde reddere obiectareque misero infelicissimum corporis, & animæ statum, cuius virtutibique remedium desperans, manum suomet ingulo violentam intendit; remque peregerat, nisi anicula cultrum insano abstulisset, prohibere tamen non valuit, quin se daret è fenestra præceps in subiectam saxorum congeriem. Ilic graui afflictum, & attritum casu, diuina bonitas, vitæ improbae, mortisque sceleratæ horrore perculit, aususque ad læsum, & desertum patrem oculos tollere, S. Ignatio omni fide promisit, si hoc defungeretur exitio, Romam se pedibus ad Franciscum Borgiam iturum, desertiōnis sacrilegæ exsoluturum pœnas, & repetitum infimis precibus Societatem ex qua profugerat, qua si indignus haberetur, serui saltem perpetui ministerium domi patribus nauaturum. Hanc promissionem cum lacrymis editam consecuta est subita valetudo, cui nec de confacti corporis obtritu, nec de pestilenti, qua necabatur luc quicquam superfuit; pauloque post Romanum cum Francisco Costero, soluturus quod voverat contendit.

LXIV.

*Colico, &
calculi do-
re libera-
ta.*

Elizabetham Calderoniam, colica tormenta, & calculi rabies sic discruciant, ut sepius anima destitueretur, cassisque iam medicaminibus fere malis confecta putabatur. Huic soror, nomine Maria, S. Ignatij imaginem obtulit, suasitque ut eius invocatione plurimum niteretur. Illa; ô beate Pater Ignati! qui tot ac tantis Gandiae splendes, & clares miraculæ, mihi quoque exorabilem te præbe, in te mea omnis spes recumbit. Voueo me si conualuero, altare tuum nouendali prece frequentaturum. Post quæ dicta confessim, dolore omni, quo tunc cruciabatur acerrimo, immunis, noctem totam tranquillè dormiuit, mane absque ullo punctionis sensu inopinato calculum eiecit è renibus, sanaque ac vegeta in templum nostrum venit, actura gratias, votique fidem præstitura.

LXV.

*Hydropica in
spora Man-
resana sanar-
tur.*

Agnes, Ioanne Tibaldo Manresæ nata, anno huius æui tertio, in dolij modum, ut testes loquuntur, hydropæ turgebat. Huius longa per annū & violenta, sed inanis plane curatio medicos adegit ab ea absistere. Fuit qui Matri auctor esset, portandam iuberet in specum S. Ignatij qui se tam facilem in audiendis precibus inuocantium præstaret. Paruit mater, & vicinas quinque sibi

sibi socias adiunxit: quibus flexo genu, puellæ salutem effictim rogantibus, visa est inflatio paulatim discuti, mutari color, virtus, & habitus membrorum reparari, dum tandem haud multo post, pristinam integrè recuperauit sanitatem.

Ineunte hoc sæculo in morbum incidit Vicarius Auenionensis, vir qui dem à puento Deipara Virginis, & S. Ignatio mirificè addicetus, sed qui occalluerat viuendo solitus, aduersus assiduos instinctus Dei acriter admonentis: cum ergo medici iam arti diffiderent, ille maiori fiducia, multisque lacrymis pro vita Virginis supplicare, commemorare illi sua erga ipsam obsequia, mores in posterum emendatos, sanctissimè spondere. At hic Virgo, importunam magis inuocantis audaciam auersata quam exorabilis, oranti adstitit, vultuosa, & exprobrans obstinati duritiem pectoris, delusas catenus diuinæ clementiæ motiones, inanitatem promissorum; quæ tunc ab eo, mortis exprimeret timor, non desiderium vitæ melioris, quæ autem memorabat officia, ex impuro, & contaminato animo profecta, nec sibi placuisse, nec ab se admissa, nec mercede, aut gratiis digna. Quibus dictis vehementer confusum, & mortis securum, ad parandam illam serio intentum reliquit. Sacerdotem vocat è Societate, vitam à principio orditur retexere, iamque promouerat cum accessione insolenti, deliquio cordis, & mentis conturbatione inhibetur. Illi dum solus cum febri luctatur, adest denuō Virgo Parens, vultu quo prius irata similis, sed S. Ignatio flexis ad pedes ipsius genibus, prostrato; Filio vero tam prope adstante ut lateris vulnus, sua ipsa manu contegeret. Quod ægrum acerbius quam quidvis antea perculit, interpretatum fontem misericordiæ sibi à Virgine obstrui, etsi alioqui S. Ignatium pro se audiret ardenter deprecantem. Erant autem illius eiusmodi preces, & fideiubentis hæc intercessio, fore illum à primo diuersum penitus, vita sanctiore, exemplo spectabiliori, quibus veluti expugnata iam se virgo ægrototo præbuit mitiorem, & interrogavit, si condonaretur ei vita, quo pacto esset ea usurus? Ille flens ac tremens ô Domina! quidquid meo nomine fideiussit, sponsor meus Sanctus, fidelissimè præstaboo: ad hæc virgo immersam Filij lateri sacram manum, intinctam viuido sanguine eduxit, quo cum ægrotum inunxit, visi totius theatrum euanuit. Ipse non modo extra periculum, sed omnino sanus ex eo remansit: inde vitam exorsus est qualem spoponderat viuere ac fideiussori patrono suo gratus, totam rei huius historiam Rectori Collegij scripro dedit, cumque inter beatos, nondum Ecclesia Ignatium adlegisset, peritam ipsius tabulam populo colendam exposuit.

Nec vero tunc primum Ignatius clientum suorum periculis impenderat gratiam, qua summa pollebat apud cœli reginam; fecit hoc etiam dum in viuis esset, eo euentu, quem is ipse cui contigerat legitimo suo testi monio describit. Erat is Petrus Ferrius Patauinus, hic anno clapsi sæculi sexto, & quadragesimo, cum Romam venisset, consuetudine Ignati pro fecit ad incundam vitæ rationem quæ magis decretet Christianum. Ali-

LXVI.

*Vix S. Ignatij
animo, &
coriore sana-
tur mori
proximus.*

LXVII.

*Ignatius ad-
huc viuens,
morituro vi-
tam à B. V.
exorat.*